

GOSTOMSKI ZBIGNIEW

pseud. "Zbyszko"

Syn Hipolita i Heleny z d. Stachowicz, urodzony w Wilnie 9 maja 1926 r. w rodzinie inteligenckiej. Uczęszczał do Szkoły prywatnej "Promień" a następnie do Szkoły Powszechnej nr. 1 w Wilnie. W roku 1939 rozpoczął naukę w Gimnazjum im. Króla Zygmunta Augusta. We wrześniu 1939 r. jako harcerz "Czarnej Trzynastki" obsługiwał centralkę telefoniczną w budynku Zarządu Miejskiego przy ul. Śniadeckich. Po wkroczeniu Niemców do Wilna w 1941 r, uczy się na Kompletach Tajnego Nauczania. Od 1942 r. dla uniknięcia wywózki na roboty do Niemiec, podejmuje pracę w majątku Waka Tyszkiewicza, gdzie rządcą był ojciec Kalenkiewicza (płk. "Kotwicza"), a następnie w ogrodach miejskich w Wilnie. Nawiązuje kontakt z Konspiracją współpracując ze swym Ojcem, który prowadził z dwoma oficerami WP Komórkę zbierającą i przekazującą dane wywiadowcze. Po walkach o Wilno, w lipcu 1944 r., opuszcza miasto w szeregach 1. Pułku "Józefa" (Działyński) Garnizonu Wilno, przyjmując pseudonim "Zbyszko", Dowódcą Kompanii był ppor. Roman Ruszkowski ps. "Sławbór", D-cą Plutonu Franciszek Ładysz ps. "Baryton". Rozbrojony 18 lipca 1944 r. w Puszczy Rudnickiej przez Wojska NKWD został internowany w Miednikach a następnie przewieziony do Kaługi, miejscowości Średniaki, Malejcha i Prudy na wkrab lasu. Wraca do Kraju 12 stycznia 1946 r. Osiedla się w Białymstoku, gdzie po ekspatriacji z Wilna zamieszkali Rodzice i brat Waclaw. Kończy naukę uzyskując w 1946 r. "małą maturę" w gimn. Zygmunta Augusta w Białymstoku, a w roku 1948 maturę i rozpoczyna studia. Kończy Oddział Stomatologii Akademii Medycznej w Warszawie a następnie Wydział Lekarski Akademii Medycznej w Białymstoku uzyskując stopień lekarza dentysty i lekarza medycyny. Pracuje w Wojewódzkiej Przychodni Stomatologicznej, przez rok na Oddziale chorób wewnętrznych w Szpitalu Wojewódzkim, 8 lat w II Klinice Chirurgii Ogólnej Akademii Medycznej w Białymstoku. W roku 1953 żeni się z Anielą Izele (lekarz dentysta). Ma dwóch synów (Krzysztofa (1954) i Grzegorza (1960)). Przez kilkanaście lat działa społecznie w PCK (w-ce prezes Z-du Wojew.) oraz w ZHP - gdzie działa do chwili obecnej, w Komendzie Chorągwi jako instruktor w stopniu Harcmistrza. W 1988 przechodzi na emeryturę (pracując przez kilka lat jako wolontariusz). Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim OOP, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotą i Srebrną Odzna-

ką Honorową PCK, Krzyżem Zasługi dla ZHP, Złotym Krzyżem Zasługi dla ZHP, Złotą Odznaką Zasłużony Białostoczczyźnie, Złotą Honorową Odznaką Polskiego Tow. Stomatologicznego, Złotą Odznaką za Zasługi dla ZHP na Białostoczczyźnie. Wybitny działacz społeczny.

Relacja własna Z. Gostomskiego
W. Czarnecki "Kresowe losy"

WITOLD CZARNECKI